

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 15660/2022
21.12.2022.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Данило Костић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Младеновић, адвокат из ..., ради супружничког издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 221/22 од 05.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 21.12.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 221/22 од 05.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану П2 118/17 од 17.03.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезан тужени да тужили на име доприноса за издржавање супруге плаћа месечно по 10.000,00 динара на име супружничког издржавања почев од 15.06.2015. године па све док за то постоје законски услови или не наступе околности које ову одлуку мењају или укидају и то преко поштанске уплате означене на име тужиле од 01. до 05. у месецу за претходни месец. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 221/22 од 05.07.2022. године, одбијене су, као неосноване, жалбе тужиле и туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Указивање туженог на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, није ревизијски разлози који се, у смислу члана 407. ЗПП, може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак ...1993. године, у коме је рођено двоје сада пунолетне деце, која нису на редовном школовању. Брак парничних странака је разведен пресудом П2 221/2015 од ...2016. године, која је донета у ранијој фази поступка. Тужила је у време доношења побијане пресуде имала 45 година, станује у кући коју је правила заједно са туженим, незапослена је и не прима ниједну врсту помоћи. Тужили је први пут дијагностификована болест хронични улцерозни колитис дана ...2006. године, која болест је хронична, тешка и неизлечива. Тужила је у фази активације исте односно њеног акутног погоршања, привремено неспособна за рад и та неспособност може трајати до 60 дана, док у фази ремисије болести није способна за послове који захтевају већи психофизички напор и рад у ноћној смени, тако да код тужиле постоји трајни гутибак опште радне способности око 35%. Месечне потребе тужиле износе око 20.000,00 динара. Тужени је радно способан, није запослен, с тим што је у току 2018., 2019. и 2020. године радио у хладњачи, а тренутно се бави пољопривредном производњом за сопствене потребе и за то користи трактор и прикључне машине власништво његове мајке. У 2020. години тужени је на 25 ари гајио јагоде и од продаје воћа зарадио 100.000,00 динара. Тужени је поседовао непокретности, али је њима располагао у корист своје мајке ВВ, те актом нема непокретности уписаних на своје име. Поседује путничко возило марке Renault Туженог и децу парничних странака издржава његова мајка.

Имајући у виду утврђене животне прилике парничних странака, дужину трајања брачне заједнице, чињеницу да тужила болује од хроничне, тешке и неизлечиве болести која у акутној фази доводи до привремене неспособности за рад у периоду који може трајати од 60 дана, а у фази ремисије доводи до умањења радне способности од 35%, да је незапослена и нема приходе ни имовину, правилно су нижестепени судови закључили да су испуњени услови из одредбе члана 151. став 1. Породичног закона за обавезивање туженог да тужили на име доприноса за супружничко издржавање плаћа месечно износ од 10.000,00 динара.

Одредбом члана 151. став 1. Породичног закона прописано је да супружник који нема довољно средстава за издржавање, а неспособан је за рад или незапослен, има право на издржавање од другог супружника сразмерно његовим могућностима. Критеријуми за одређивање издржавања прописани су у члану 160. Породичног закона, тако да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања.

Сагласно наведеном испуњени су сви материјално-правни услови за издржавање супружника прописани у члану 151. став 1. Породичног закона. Правилно је цењено здравствено стање тужиле и њене радне способности, као и материјалне прилике тужиле и њена могућност за остваривање зараде, уз закључак да тужила нема приходе и имовину. Висина обавезе издржавања је утврђена кроз правилну оцену свих релевантних околности у односу на месечне потребе тужиле и могућности туженог

као бившег супружника и дужника издржавања, те с обзиром на утврђене материјалне прилике, личне потребе и чињеницу да тужени нема обавезу издржавања према другим лицима, да је радно способан, правилно је одмерена висина обавезе супружничког издржавања у износу од 10.000,00 динара, чиме неће бити узрожена егзистенција туженог.

Наводи туженог у ревизији односе се посредно или непосредно на чињенично стање које по његовом мишљењу није правилно или потпуно утврђено у спроведеном поступку. Ови наводи ревизије не могу бити дозвољени ревизијски разлози у смислу члана 407. став 2. ЗПП, ни са изузетком да се у смислу члана 403. став 2. овог закона ради о ревизији изјављеној у породичном спору за издржавање. Чињенични наводи туженог не доводе у сумњу правилност примењеног материјалног права садржаног у одредбама Породичног закона, које је другостепени суд правилно применио, налазећи да прихватање тужиљиног захтева за супружнично издржавање не представља неправду за туженог. Супротно наводима ревизије, чињеница да тужиља има делимично очувану способност за рад не искључује право на супружнично издржавање, већ је ова околност у склопу свих осталих критеријума при одређивању висине обавезе издржавања цењена од стране нижестепених судова.

На основу изложеног, сходно члану 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**